

عنوان مقاله:

بررسی مقابر دوره سلجوقی (نمونه موردی مقبره سه گنبد ارومیه)

محل انتشار:

پژوهش های مرمت و مطالعات معماری ایرانی اسلامی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیده فائزه موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری دانشگاه ارومیه

مرتضی خسرونی - عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

در قرآن آیات مشخصی برای تدفین ذکر شده و دفن کردن مرده در خاک به عنوان یکی از اصول مهم شریعت مورد تاکید قرار گرفته است از سوی دیگر برجسته کردن قبور و ساختن بنا بر روی آن نه تنها توصیه نشده بلکه به نظر می رسد در بسیاری از مذاهب اسلامی نهی شده است. ساختن مقابر حداقل پس از سده دوم هجری در ایران رواج پیدا کرد و مفهوم مردگان با شان بالای مذهبی در قالب ساختن مقابر باشکوه بر سرگور اولیای مذهبی و گاه شاهان رایج گردید. مقبره های امروزی بیشتر به صورت یکنماد دیده می شوند. اما اماکن زیارتی به صورت یک مجموعه وسیع است که سر پناهی برای زائران گفته می شود. احداث مقابر در دوره سلجوقیان به عنوان یک بنای مذهبی، مانند سایر ادوار پیشین اسامی و قبل از اسامی از اهمیت خاصی برخوردار بوده و مقابرو بناهای مذهبی متعددی در حوزه حکومت سلاجقه بنا گردید که امروزه نمایانگر قسمتی از هنر باشکوه آن دوره است. مقابر سلجوقی با پلان های متنوعی ساخته شده اند و اغلب با آجرکاری، کاشی کاری و گچبری تزئین گردیده اند. این تحقیق با روش تحلیلی- توصیفی با توجه به اسناد کتابخانه ای ابتدا به بررسی مقابر این دوره و سپس به صورت مبسوط به معرفی بنای سه گنبد ارومیه می پردازد.

کلمات کلیدی:

آرامگاه، تدفین، سلجوقیان، مقبره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1496034>

